

Llums i ombres al torrent de la Cabana

Els visitants han d'abonar cinc euros per visitar i banyar-se als populars gorgs de Campdevàdol i les Llosses · Molts visitants es mostren sorpresos i alguns empipats en trobar-se la caseta de cobrament i la tanca per accedir a la zona

La caseta on es cobra la taxa i la barrera, sota l'observació del guarda rural.

Una parella relativament jove amb un nen arriben caminant al camí que porta cap al torrent de la Cabana. Sobrepassada la casa de Cal Paraire, hi ha una caseta de fusta amb dos informadors-cobradors a dins, la Laura i en Cèsar, i un guarda rural a l'exterior, en Ramon. La parella els passa pel davant i només s'aturen quan la Laura els saluda i els demana si han rebut la informació que a partir d'ara cal pagar per accedir als gorgs.

No acullen amb alegria la notícia: «No és un espai públic?» demana en Jordi de Barcelona. Quan escolta per resposta és que es tracta d'un terreny de propietaris privats però on fins ara deixaven el lloc de pas, la reacció puja d'intensitat: «Em sembla abusiu i flipant que per anar a la muntanya calgui pagar diners. És deplorable i indignant».

Ni en Jordi ni la seva parella, la Montse, havien trobat informació prèvia. Han aparcat a la font del Querol i es queixen que també hi ha un cartell que els obliga a pagar, tot i que finalment no ho han hagut de fer. Han vingut pel camí ral i no han trobat cap altre informador. Potser no haurien caminat tant, però ja que hi són prefereixen passar per caixa que no fer marxa enrere.

El nen s'entreté amb qualsevol cosa fins que una mica emprenyats enfilen camí amunt cap al torrent, o el que ells deuen conèixer com «las siete cascadas».

Aquests són dels darrers visitants al torrent de la Cabana del matí. Els adults paguen, però els menors de dotze anys poden passar de franc. A banda de les polseres que els col·loquen al canell com si fossin espectadors d'un d'aquells festivals musicals a l'aire lliure que proliferen durant els mesos d'estiu, també els donen bosses de plàstic per tal que hi dipositin les deixalles que vagin generant.

Si les entreguen plenes al quiosc que hi ha en el darrer dels gorgs, ja en municipi de les Llosses, els tornen 50 cèntims. També s'haurà de vigilar si tal com retreia algun dels pocs visitants que ha preferit no pagar, simplement es tracta d'afany recaptatori. Mentre esperava prop de la caseta vaig fer el tafaner i vaig escoltar una conversa telefònica on algú de l'Ajuntament demanava com anava el ritme de taquilla.

Les queixes d'alguns visitants es van focalitzar en la «manca d'informació» i d'altres que ja són habituals de la zona van recriminar «que cada any canviïn el sistema». A l'hora de la veritat la major part de la gent que arribava a cal Paraire van pagar els cinc euros, cap a un 90 per cent del total. Aquest és el cas de la Mercè i la Dolors, dues senyores de Manlleu, que tornen satisfetes de la caminada, i per qui pagar no ha representat cap problema. Tampoc ho ha estat per a la Cristina de Mataró i la Virgínia de Mollet del Vallès, dues dones que tot i que no han arribat a fer tots els gorgs perquè s'havia de caminar massa, expliquen que «ens sembla molt bé l'ecotaxa» que s'aplica des d'inicis de juny.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/08/08/llums-ombres-al-torrent-cabana/860861.html?utm_source=rss